

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 480

Archeologienota Oostdorp 9-13 te Tiegem (West-Vlaanderen).

Programma van Maatregelen

JANSSENS DAVID

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2019
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	Claeys Simon & Janssens David
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba. ADEDE bvba is niet aansprakelijk voor eventuele schade voortvloeiend uit diens adviezen.

Inhoudsopgave

1	Gemotiveerd advies.....	- 4 -
2	Programma van maatregelen.....	- 6 -
2.1	Administratieve gegevens	- 6 -
2.2	Aanleiding van het vooronderzoek	- 12 -
2.3	Resultaten bureauonderzoek	- 14 -
2.4	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	- 14 -
2.5	Onderzoeksstrategie en -methodes	- 16 -
2.6	Onderzoekstechnieken.....	- 17 -
2.7	Afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	- 21 -
2.8	Randvoorwaarden	- 21 -
3	Plannenlijst	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
4	Lijst van figuren	- 22 -

1 Gemotiveerd advies

Tijdens het bureauonderzoek, uitgevoerd door ADEDE bvba, werd vastgesteld dat de reeds bestaande bronnen niet voldoende informatie bevatten om vast te stellen of zich al dan niet een archeologische site binnen de contouren van het onderzoeksgebied bevindt. Wel kon een archeologische verwachting en potentieel op kennisvermeerdering worden ingeschat alsook de mogelijke impact van de geplande ontwikkelingen op het lokale bodemarchief.

Het plangebied ligt op een hoogte van 45 tot 49 TAW op een gradiëntzone, op ongeveer 150m ten zuiden van de dichtstbijzijnde waterloop, de Kasterbeek. De landschappelijk ligging, op een gradiëntzone geeft gunstige indicaties naar de oudste periodes (paleolithicum, mesolithicum), die in de ruime omgeving op verschillende locaties werden vastgesteld. Lithische vondsten werden in de omgeving aangetroffen, voornamelijk gelegen in de omgeving van de Walbeek. Hoewel dit geen sluitende indicatie vormt dat men zich in deze periode richtte tot de Walbeek, is het een opmerkelijke vaststelling. Het studiegebied staat gekarteerd bij bodemtype OB wat aanwijst dat het natuurlijke bodemprofiel mogelijk reeds gewijzigd of vernietigd is door menselijke ingrepen in de bodem. Dit in samenhang met de verschillende vastgestelde bouwfases laat toe een negatieve indicatie naar naar de bewaring van eventueel aanwezige steentijdartefactensites voorop te stellen.

Met betrekking tot de Romeinse periode werd tijdens een archeologische opgraving aan het begin van de 20^e eeuw verschillende fragmenten aangetroffen, bouwmaterialen en aardewerk. Met enige voorzichtigheid mogelijks ook aardewerk uit de IJzertijd.

Tiegem wordt voor het eerst vermeld in de 9^e eeuw, de vraag die zich hierbij stelt is of de Sint-Arnolduskerk, die zich in de 13^e eeuw ontwikkelde, een voorloper kende in de vroege middeleeuwen of dat Tiegem zich pas ontwikkelde vanaf de 13^e eeuw. CAI indicatoren verwijzen wel naar sites met walgracht vanaf de Late middeleeuwen. Een uitbreiding van Tiegem valt vast te stellen op basis van de historische kaarten waarbij op de Ferrariskaart Tiegem gekenmerkt wordt door zijn landelijk karakter en geleidelijk een uitbreiding krijgt door middel van toenemende woningbouw en wegen. Binnen het onderzoeksgebied zelf zijn op basis van de geraadpleegde cartografische bronnen en luchtfoto's een 4- verschillende bouwfases aangetroffen. Een eerste is het voorkomen van een kapel gevolgd door een woning met bijhorend bebouwing (mogelijks schuur of tweede woning). Tijdens de 20^e eeuw zien we een geleidelijke overgang naar de huidige situatie waarbij eerst de loods wordt opgericht, later ook de straatzijde wordt bebouwd. De geplande ingrepen ter hoogte van het onderzoeksgebied waarbij na de sloop van de bebouwing en de verwijdering van de verharding de terreinen zullen genivelleerd worden

met afgraving tot ca. 70cm ten opzichte van het maaiveld waarop gefundeerd zal worden tot met een diepte van 45cm en lokaal tot 80cm. Hierdoor zijn de werkzaamheden als bedreigend te beschouwen voor het eventueel aanwezige bodemarchief.

Alle voorgaande informatie in overweging genomen blijkt verder vooronderzoek, met ingreep in de bodem, hier noodzakelijk voor het bepalen van (de aanwezigheid en) aard van mogelijke sporen of archeologische resten ter hoogte van het projectgebied. Gezien het projectgebied momenteel bebouwd en verhard is en deze pas kunnen verwijderd worden na het bekomen van de stedenbouwkundige vergunning adviseert ADEDE bvba hier een uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem, hier in de vorm van proefputten en een proefsleuf (infra).

2 Programma van maatregelen

2.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2019J220
Site	Tiegem – Oostdorp 9-13
Projectsigle ADEDE	TIE-OOS
Ligging	Oostdorp 9-13, Tiegem, West-Vlaanderen
Kadaster	Anzegem, 5 ^e afdeling Tiegem, sectie A Perceelnrs. 937X, 895M, 895K, 895N
Soort onderzoek	Bureauonderzoek
Aard van de vervolgwerven	Nieuwbouw en parkeerterrein
Uitvoerder	ADEDE bvba
Erkenningsnummer ADEDE bvba	2015/00058
Erkend archeoloog	Simon Claeys 2017/00184 Alexander Cattrysse 2017/00187
Tijdelijke bewaarplaats archief	ADEDE bvba
Bibliografische referentie	O.Muller, 2019, Archeologienota Oostdorp, Wevelgem (West-Vlaanderen), ADEDE Archeologisch Rapport 480, Gent.
Grootte projectgebied	3075m ²
Periode uitvoering	Oktober 2019
Themen thesaurus Onroerend Erfgoed	Archeologienota, Bureauonderzoek
Verstoorde zones	Bebouwing, verharding

ADEDE
SEARCH & RECOVERY

Tiegem - Oostdorp

2019J220

23/10/2019

© AGIV

Legende

Projectgebied

0

200

Meter

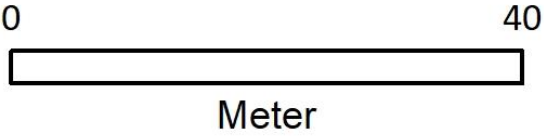
Tiegem - Oostdorp

2019J220 23/10/2019

© AGIV

Legende

 Projectgebied

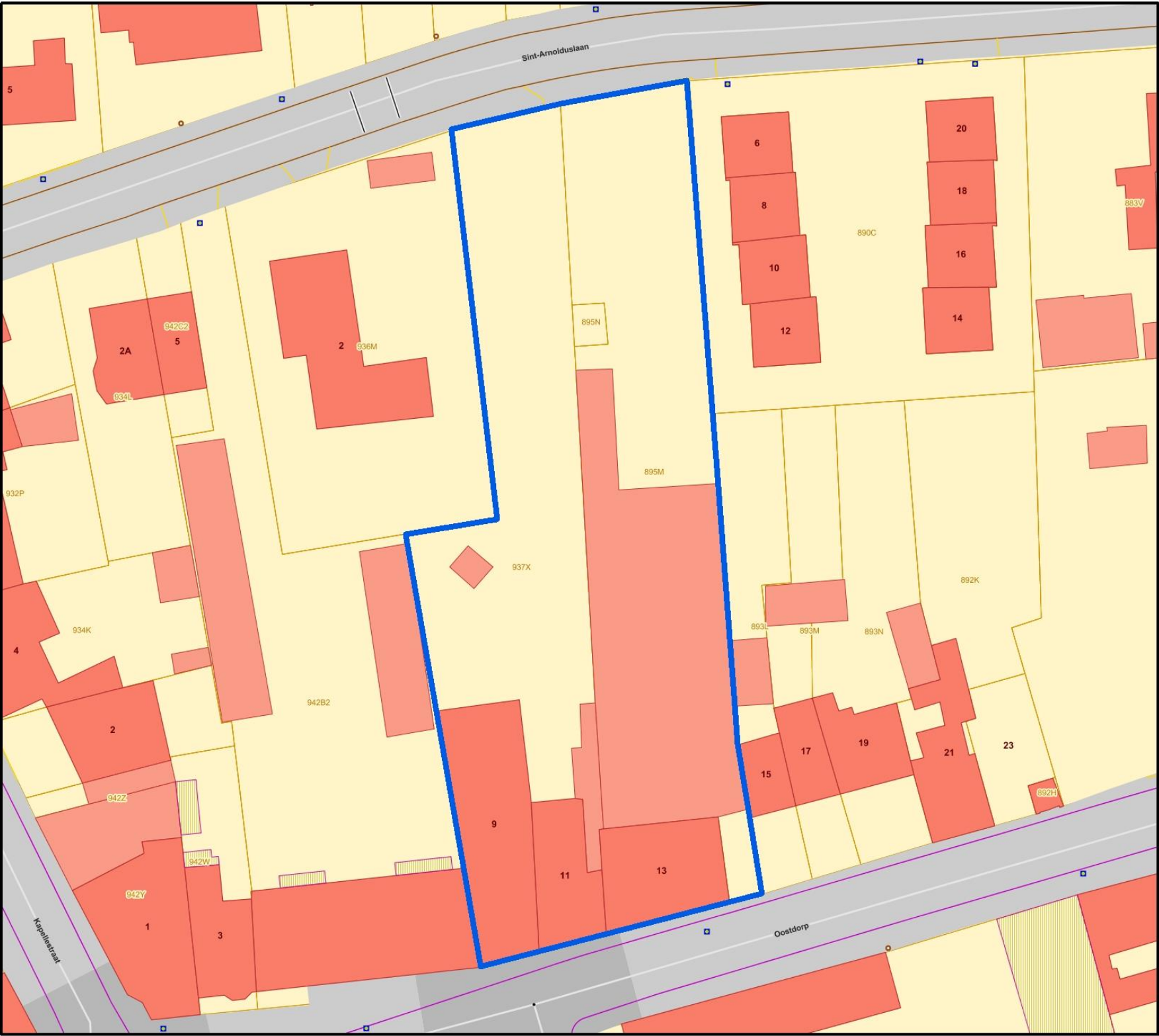
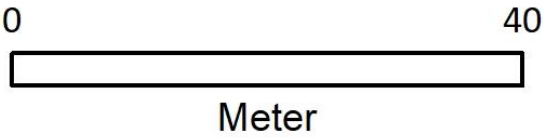
Tiegem - Oostdorp

2019J220 23/10/2019

© AGIV

Legende

 Projectgebied

ADEDE
SEARCH & RECOVERY

Tiegem - Oostdorp

2019J220

23/10/2019

© AGIV

Legende

- Projectgebied
- Verstoord: bebouwing
- Verstoord: Verharding

0 60
Meter

2.2 Aanleiding van het vooronderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt. De initiatiefnemer is daarom verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

De opdrachtgever plant op het terrein de bouw van 18 appartementen en 6 woningen met elk een perceelsoppervlakte van ca. 140-150m² met bijhorende garage en parkeergelegenheid voor de appartementen.

Hiervoor zullen eerst de bestaande bebouwingen moeten gesloopt worden en de wegverhardingen opgebroken. Na het slopen en opbreken wordt het terrein genivelleerd ifv. De geplande nieuwbouw. Het nivelleren houdt afgravingen in van ca. 40cm to 70cm. Binnen de nieuwe toestand zal ook een aanvulling gebeuren van ca. 20cm ter hoogte van de geplande trappen. De geplande helling zal een daling kennen van ca. 4.8 meter in noordelijke richting.

De nieuwbouw met 18 appartementen wordt ingeplant aan de straatkant van Oostdorp op een oppervlakte van ongeveer 635m². Deze worden gefundeerd door middel van een algemene vloerplaat met vorstribben.

Net ten noorden van deze appartementswoningen zal een fietsenberging en een parkeerterrein worden ingeplant met in totaal 22 parkeerplaatsen en 15 garageboxen. 7 parkeerplaatsen worden aangelegd ter hoogte van de Sint-Arnoldusstraat, de overige, evenals de garageboxen worden ingericht tussen de zone voor de 6 woningen en de appartementen.

De parkeerplaatsen zelf zullen aangelegd worden in grasdallen en de aanrijweg zal bestaan uit een waterdoorlatende verharding. De inrit tot deze parking zal gebeuren vanuit de Sint-Arnoldusstraat.

Op de noordelijke helft van het plangebied worden 6 woningen geschrinkt aangelegd met een tuin met aan de noordelijke grens nog parkeergelegenheid. Deze worden aangelegd door middel van een algemene vloerplaat met dikte van 45 cm (opgebouwd uit 2cm vloerafwerking bovenop 8 cm chape, 10 cm PUR isolatie gelegen bovenop een 25cm dikke betonplaat) met vorstribben die aangelegd worden tot 80 cm diepte dit uitgaande van de vloerpas. Grosso modo bedraagt die bij de twee meest zuidelijke woningen -1.7m ten opzichte van de straatzijde te Oostdorp, -2.67m voor de centrale woningen en -3.6m voor de woningen gelegen aan de Sint-Arnoldusstraat.

Wanneer we deze ingrepen plaatsen ten opzichte van het originele maaiveld, zullen de ingrepen ca. 1.15m bedragen ter hoogte van de vloerplaat en tot 1.5 meter ter hoogte van de vorstribben.

2.3 Resultaten bureauonderzoek

In het kader van het opstellen van de archeologienota werd een bureauonderzoek (projectcode: 2019J220) uitgevoerd. Tijdens dit bureauonderzoek werd aan de hand van reeds bestaande bronnen het onderzoeksgebied geografisch, geo(morfo)logisch, historisch en archeologisch gesitueerd. Het bureauonderzoek kon niet met zekerheid de aan- of afwezigheid van een archeologische site of resten ter hoogte van het projectgebied vaststellen. Wel was het mogelijk om een inschatting te maken van het archeologisch potentieel en de mogelijke impact van de geplande werken op het plaatselijke bodemarchief. Hiervoor wordt verwezen naar het Verslag van Resultaten van dit bureauonderzoek.

Samengevat komt het erop neer dat op basis van de ligging van het projectgebied en de reeds gekende archeologische waarden in de onmiddellijke omgeving van het projectgebied er een hoog archeologisch potentieel is op archeologische resten in de vorm van structuren en grondsporen en overblijfselen van menselijke occupatie en/of ambachtelijke activiteiten daterend uit Nieuwste Tijden, Nieuwe Tijden en per uitbreiding de middeleeuwen en mogelijk teruggaand naar de Romeinse tijd en metaaltijden. Hoewel er een lage verwachting geldt op het aantreffen van sporen en/of overblijfselen uit de steentijden kunnen deze hier niet volledig worden uitgesloten. Deze eerder lage verwachting schuilt in de verschillende bouwfases die vastgesteld werden tijdens het bureauonderzoek waarbij een goed bewaarde bodem hier niet verwacht wordt.

Dit werd vervolgens getoetst aan de aard en situering van de geplande ontwikkelingen binnen het projectgebied.

Op basis van al deze gegevens werd een het volledige onderzoeksgebied afgebakend waarbinnen het plaatselijk bodemarchief wordt bedreigd en waarbinnen verder vooronderzoek, met ingreep in de bodem, noodzakelijk is. Hierbinnen geldt de archeologische verwachting zoals geponeerd in het bureauonderzoek.

2.4 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem heeft als doel informatie en gegevens te verzamelen die als aanvulling dienen op de reeds bestaande archeologische, geografische, geologische en historische bronnen. Het onderzoek heeft als uiteindelijk doel na te gaan of er een mogelijk archeologisch waardevolle site binnen de contouren van het onderzoeksgebied aanwezig is. Aan de hand van de verzamelde informatie van het proefsleuvenonderzoek, gecombineerd met het reeds uitgevoerde bureauonderzoek, kan vervolgens een verder te volgen strategie uitgewerkt worden voor de bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied. Volgende

onderzoeksvragen dienen beantwoord te worden aan de hand van het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem:

- *Zijn er binnen de contouren van het onderzoeksgebied sporen terug te vinden met archeologisch en/of cultuurhistorisch relevante waarde?*
- *Werden er sporen aangetroffen van de kapel die op de kaart van Villaret & de Ferrariskaart werd vastgesteld.*
- *Wat is de aard, kwaliteit en informatiewaarde van deze sporen?*
- *Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?*
- *Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?*
- *Wat is de impact van de geplande werken op deze sporen?*
- *Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?*
- *Welke strategie dient verder gevolgd te worden ter bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied?*

Specifieke onderzoeksvragen met betrekking tot de verwachte complexe verticale stratigrafie:

- *Hoeveel archeologisch relevante niveaus zijn aanwezig binnen de contouren van het projectgebied?*
- *Wat is de onderlinge relatie tussen de verschillende aanwezige niveaus?*
- *Wat is de relatie tussen de aanwezige niveaus en de omgeving?*
- *Wat is de aard, kwaliteit, oriëntatie en informatiewaarde van de aanwezige niveaus?*
- *Is een afbakening mogelijk van de aangetroffen structuren?*

2.5 Onderzoeksstrategie en -methodes

De keuze van de methode voor verder vooronderzoek wordt gebaseerd op de volgende vier criteria:

- *is het **mogelijk** deze methode toe te passen op dit terrein?*
- *is het **nuttig** deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)?*
- *is het overdreven **schadelijk** voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?*
- *is het **noodzakelijk** deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)?*

Veldkartering lijkt niet aangewezen omdat de resultaten geen voldoende antwoord kunnen bieden op de vraagstelling: er kan immers geen uitsluitend verkregen worden over de aard, de uitgestrektheid, de bewaringstoestand of de chronologische complexiteit van de aangetroffen sporen. Bovendien kunnen geen sluitende conclusies getrokken worden over de afwezigheid van antropogene sporen in de ondergrond.

Geofysisch onderzoek (GPR) biedt mogelijkheden om een zicht te krijgen in de verticale bodemopbouw en mogelijk aanwezige massieve resten zonder een ingreep in de bodem uit te voeren. Met behulp van magnetometrie kunnen ook metalen objecten in de bodem worden opgespoord. Geofysisch onderzoek heeft echter als nadeel de hoge kostprijs, alsook de complexe verwerking van de gegevens die tevens door bijkomend veldwerk dienen gestaafd te worden.

Landschappelijk bodemonderzoek en waarnemende archeologische boringen zijn ook niet aangewezen omdat enerzijds een landschappelijk bodemonderzoek niet kadert in de vraagstelling van dit onderzoek en anderzijds waarderende archeologische boringen hun grootste potentieel bieden bij het detecteren van steentijdsites. De verwachting naar aanwezigheid van deze sites is echter heel laag gezien de vastgestelde bouwfases waardoor een goed bewaarde intacte bodem niet meer verwacht wordt.

Het doel van **proefsleuven en proefputten** is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt, maar statistisch representatief deel van dat terrein open te leggen en beperkt op te graven. Op die manier kunnen verantwoorde uitspraken worden gedaan voor de rest van het terrein. Deze onderzoeksmethode laat toe de diepte van het archeologisch niveau te bepalen en tevens de aard, de bewaringstoestand en de uitgestrektheid van de eventueel aanwezige archeologische sites binnen het projectgebied. Proefsleuven hebben tot doel een (voornamelijk horizontaal) ruimtelijk inzicht in de archeologische site te verwerven, proefputten hebben tot doel een zicht te krijgen op de stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones. De dekkingsgraad en

inplanting zijn van die aard dat ze volstaan om voldoende gefundeerde uitspraken te doen over de rest van het terrein. Hierbij worden:

- *proefsleuven: enkel aangelegd tot op het eerste archeologisch leesbare niveau (opgravingsvlak) met als doel een horizontaal ruimtelijk inzicht van de archeologische site te verwerven;*
- *proefputten: aangelegd met een opgravingsvlak per archeologisch relevant niveau om een zicht te krijgen op de verticale stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones. Elke proefput wordt gezien als een beperkte opgraving en wordt zodanig geregistreerd.*

Een combinatie proefsleuven en proefputten behoort tot de mogelijkheden indien dit leidt tot een optimale informatieverwerving. Bij sites met complexe verticale stratigrafie zijn proefputten het uitgangspunt, en vormen proefsleuven een aanvulling wanneer onvoldoende horizontaal ruimtelijk inzicht bestaat.

Gezien de kans reëel is dat zich binnen de contouren van het projectgebied archeologisch relevante resten en/of overblijfselen bevinden uit meerdere fases van bebouwing wordt aangenomen dat het hier een mogelijke site betreft met een complexe verticale stratigrafie. Bijgevolg wordt een proefputtenonderzoek verkozen aangevuld met een proefsleuvenonderzoek op de locatie waar een tuinzone kan verwacht worden aan de hand van de historische kaarten. Het onderzoek aan de hand van proefputten moet inzicht verschaffen in het aantal te verwachten archeologisch relevante niveaus, de variatie van deze niveaus binnen het onderzoeksgebied, de te verwachten bewaringstoestand van het bodemarchief en de verstorende impact van de huidige bebouwing. Een combinatie met een proefsleuf om ruimtelijk inzicht te verkrijgen in de opbouw van de site is hier mits enige afwijking mogelijk volgens de langste zijde van het perceel, parallel met de helling. De onderzoeksdoelen zijn succesvol bereikt wanneer de voorgestelde proefputten & -sleuf volledig werden aangelegd, elk archeologisch relevant niveau werd geregistreerd en de vooropgestelde (niet-limitatieve) onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden.

2.6 Onderzoekstechnieken

Technische bepalingen:

Er worden 2 proefputten ingepland van telkens 4x4m (opp. 16m²) evenals twee proefsleuven over de lange zijde van het perceel. Deze zijn met een veiligheidsafstand van de aangrenzende bebouwing en de gevel ingeplant (min. 2m) . De proefput ter hoogte van de straatzijde is op deze manier ingericht dat zij de op de ferrariskaart vastgestelde kapel tracht te waarderen terwijl de achterliggende proefput

werd gekozen in functie van de vastgestelde bebouwing, rekening houdend met de aanpalende bebouwing. Hierbij is het noodzakelijk te verticale stratigrafie te achterhalen binnen het onderzoeksgebied.

De proefsleuven worden ingeplant met een tussenafstand van 12 meter over de volledige lengte van het perceel om een interpretatie qua ruimtelijke spreiding binnen het onderzoeksgebied toe te laten. De sleuven zijn elk min. 1.8m tot 2m breed en kunnen op aangeven van de erkend archeoloog uitgebreid worden door middel van dwarssleuven en/of kijkvensters

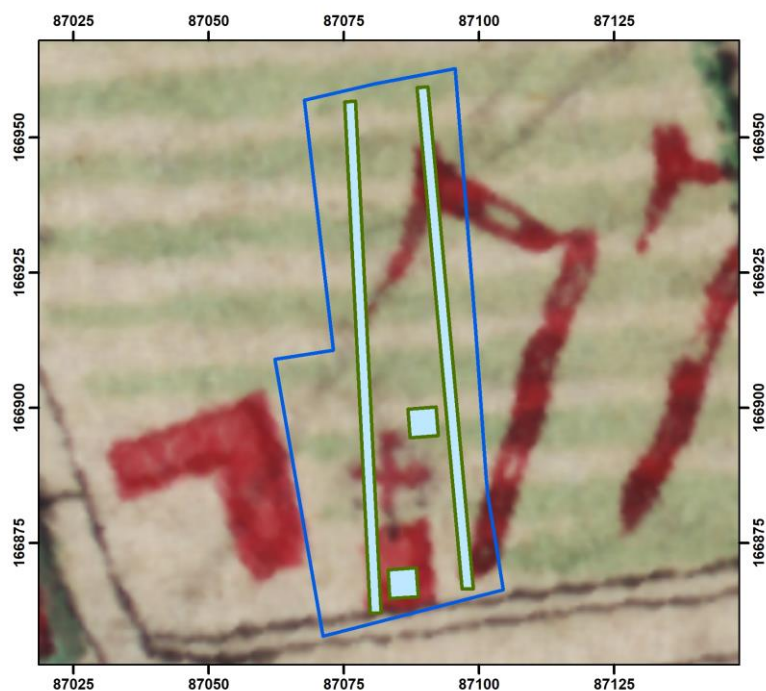
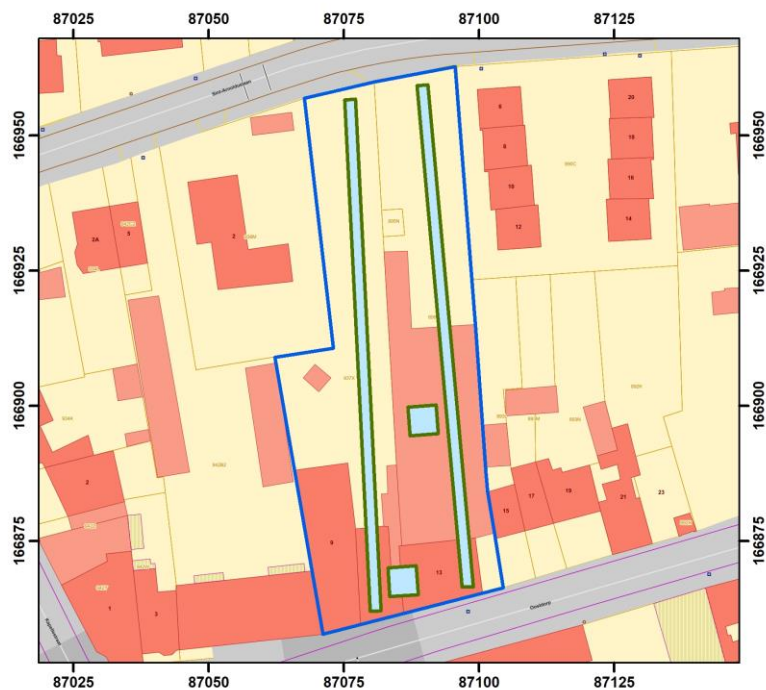
Van proefputten wordt in de regel de volledige stratigrafische sequentie onderzocht. De diepte van de proefput omvat alle aanwezige sporen, voor zover dit relevant is voor de vraagstellingen van het onderzoek. Na het opgraven van elk vlak wordt geverifieerd, op basis van de vaststellingen uit de putwanden en door middel van lokale verdiepingen van het opgravingsvlak, of er zich dieperliggende niveaus met archeologische sporen of vondsten voordoen. In voorkomend geval wordt een nieuw opgravingsvlak aangelegd en onderzocht.

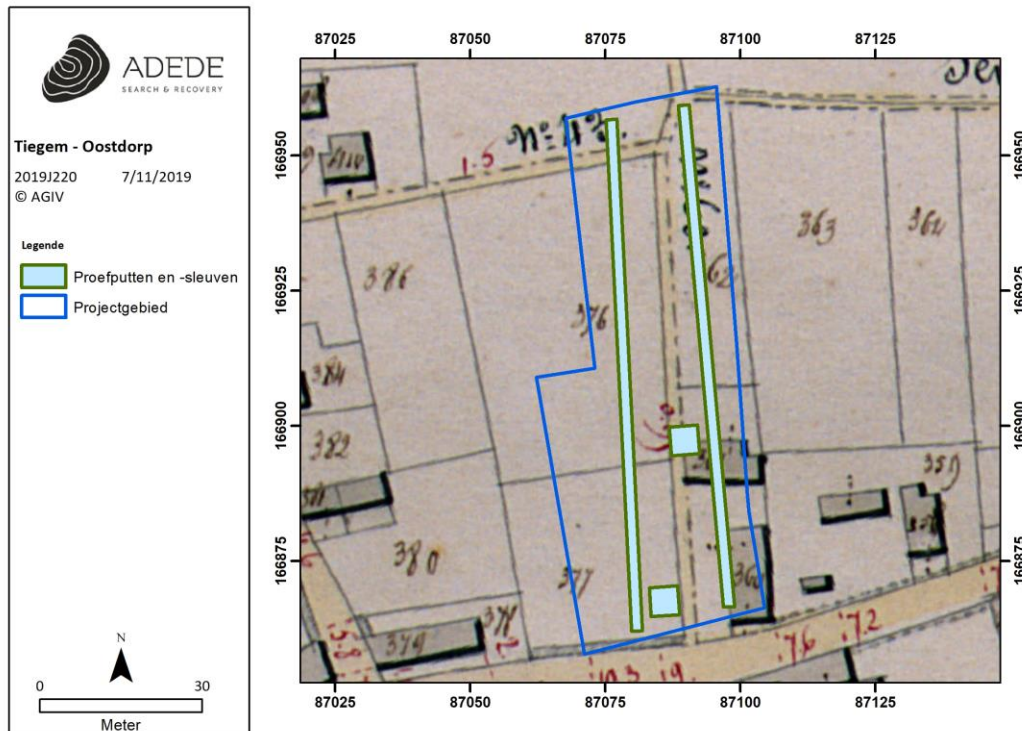
Indien de diepte van de proefput de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie niet bereikt, worden per proefput enkele boringen of sonderingen tot in de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie geplaatst om de stratigrafie in kaart te brengen, indien dit relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

De graafmachine die gebruikt wordt voor het aanleggen van de proefsleuven of -putten is van een type dat toelaat zowel horizontale vlakken aan te leggen als de stratigrafie te volgen zonder schade toe te brengen aan de aangetroffen sporen. De graafbak heeft geen tanden.

De afgraving tot het eerste opgravingsvlak gebeurt machinaal. Indien meerdere opgravingsvlakken worden aangelegd, wordt het bovenliggende vlak steeds volledig afgewerkt vooraleer er verdiept wordt. De vlakken worden steeds gelinkt aan de putwandprofielen. De overige verdiepingen gebeuren handmatig met uitzondering van het verwijderen van puinpakketten en uniforme ophogingslagen. Omvangrijke sporen worden slechts gecoupeerd tot op het volgende vlakniveau, en pas verder gecoupeerd na het aanleggen en registreren van dat volgende vlak.

De putwanden van proefputten worden grondig bekeken om aan te geven op welke niveaus er tijdens een eventuele opgraving opgravingsvlakken moeten worden aangelegd. Essentieel is dat er een gedegen inzicht ontstaat in de stratigrafische opbouw van het terrein.

Figuur 1. proefputtenplan.

Actoren:

- veldwerkleider met ervaring in het onderzoek van sites met complexe verticale stratigrafie
- assistent-archeoloog - aardkundige of assistent
- aardkundige met ervaring met betrekking tot de bodem- en sedimenttypes die in het projectgebied voorkomen
- conservator

Bij proefsleuven en proefputten op sites met complexe verticale stratigrafie wordt de veldwerkleider steeds bijgestaan door minstens een assistent-archeoloog. Indien natuurlijke aardkundige eenheden in stratigrafisch primaire positie aanwezig zijn, wordt een aardkundige of assistent-aardkundige ingezet.

Na afloop van het onderzoek worden de proefputten gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen afgedekt met waterdoorlatende doek. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand aan de start van het veldwerk

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hierboven beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het voorgestelde vooronderzoek moet niet uitgevoerd worden indien de geplande bouwwerken, waarvoor deze archeologienota wordt opgesteld, niet zullen worden uitgevoerd. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gekoppeld aan het vooronderzoek met ingreep in de bodem kan beantwoord worden. Het gefundeerd kunnen beantwoorden van de vraagstelling is dus het evaluatiecriterium aan de hand waarvan de erkende archeoloog zal bepalen of het onderzoeksdoel succesvol bereikt is.

2.7 Afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Nvt

2.8 Randvoorwaarden

Van de aangrenzende bebouwing dient voldoende afstand gehouden te worden om schade aan funderingen te voorkomen. Bijgevolg wordt een afstand van minimum 2m ten opzichte van de aangrenzende structuren aangeraden. Indien op het terrein blijkt dat om veiligheidsredenen een proefput niet kan worden aangelegd kan de locatie hiervan gewijzigd worden mits een voldoende motivering in de uiteindelijke nota.

De sloop van de bestaande bebouwing en verwijdering van de bestaande verharding mag niet dieper plaatsvinden dan het huidige maaiveld. De sloop van ondergrondse funderingen dient te gebeuren onder begeleiding van een archeoloog.

3 Lijst van figuren

Figuur 2. proefputtenplan. - 20 -